

vom afla acolo avuțiile despre quarī ni s'a vorbit cu atâta încredințare, scim quō țerra è destullū de întinsă spre a da de lucru brațelor laboriōse, și quō quellū puçinū nu vomū peri de miseriă.

— Unde vë imbarcați? îi dīsse Riemann, allū quăruī spiritū părū străbătutū de o rađă de lumină.

— In Olanda, unde se află mai multe nave quarī ducū pe emigranți în nooa lor patriă. La revedere! rămâi sănētosū! Nu potū sta mai mult: quōcī soçiī mei mergū neîncetatū, și mī-ar fi anevoiă de a-ī ajunge.

— Căllētoriă bună! îi dīsse Riemann, strîngēndu-lū de mână.

— Fōrte mulțumescū, tată, » respunse emigrantulū.

Indată convoiulū dispărū din vederea lui Riemann, în dosulū dealului que ascundeà gura unei văi, quare se desfășurà în depărtare.

« La Brasilia! cugetă Riemann, luând callea cōtre căsciōra sa. Cată să mă gōndescū seriosū la aquēsta; și apoi.... Ei! quine scie daqua Dumneđeū nu mī-a trimis aquesti ómenī spre a-mī arreta callea mântuirii! »

